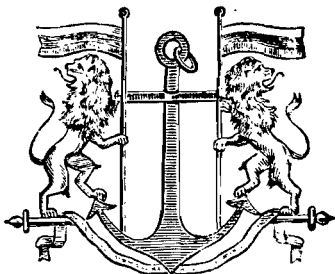

ВАРНЕНСКИИ ОБЩИНСКИИ ВЪСТНИКЪ

Излиза три пѣтъ въ мѣсеца,
обикновенно на 1, 10 и 20 числа.

Цѣната на вѣстника за година е
4 лева.

Писма, статии, пари и речко що е за
вѣстника се праща до Градско-Общинското
Управление въ Варна.

За обявления се плаща по 15 стотинки
на рѣдъ.

Длъжността аптекаръ при Общинската Болница у
Варна е вакантна. Желателитѣ да я заематъ можѣтъ да
подадѣтъ заявления си, придружени съ документитѣ
имъ, до Варненското Градско-Общинско Управление.

Нуждающитѣ се отъ малки дѣца — за осиновяване, как-
вито общината има по настоящемъ на отхрана — 4 мъжски
и 8 женски —, можѣтъ да се отнесѣтъ за споразумѣние до об-
щинското управление.

Варна, 27 Мартъ 1892 г.

Варненския Библиотеченъ Комитетъ счита за своя
приятна длъжностъ да искаже и печатно своята дъл-
бока благодарностъ на всички тѣя госпожици и го-
спода, които съ готовностъ се отзовахъ на поканата му
и на радо приехъ да взематъ участие въ представле-
нието, на 24 Мартъ, драмата »Иванку, убиеца на А-
сѣня«, за въ полза на Варненската Градско-Общинска
Библиотека, като пожертвувахъ време, трудъ и спо-
койствие за туй благо дѣло.

Едновременно съ това комитета благодази и на
немадоброяната публика, която дойде на туй благо-
творително представление и чрезъ това насърчи не-
многого наши любители на театралното искусство отъ
една страна, а отъ друга — направя да се увеличатъ
срѣдствата на бѣдната ни още библиотека — съ около
480 лева, които има. своевременно да се улотрѣ-
бятъ за назначенното имъ.

Варна, 26 Мартъ 1892 г.

Отъ комитета.

— Варненската Градско-Общинска Библиотека за
напредъ, начиная отъ 1 Априлий, ще да се отваря за
публиката всеки дѣлниченъ денъ часа отъ 6¹/₂ до 11¹/₂
преди пладнѣ и отъ 1 до 9 часа слѣдъ пладнѣ. Въ праз-
нични дни, преди пладнѣ библиотеката се отваря,
подиръ свършваннето на Божествената литургия, часа
по 10. Входа у библиотеката, до второ распорѣждане,
е свободенъ за всѣкого отъ г. г. гражданитѣ. Книги
за прочитъ на дома се отпущатъ срѣщу залогъ отъ
10 лева за една книга и 15 лева за до три книги,
вземани на веднѣжъ, и то само на лица снабдени съ
позволителни за право вземане на книги отъ сѣщата.
Вземането на книги изъ Библиотеката става по
расписка въ особенъ за това регистръ. Заеманитѣ кни-
ги се повръщатъ на време, слѣдъ 30 дни, и неповре-
дени. За просрочване или повреждане на книгитѣ
заемвача плаща глоба или стойността имъ, спорѣдъ
рѣшението на библиотечния комитетъ.

ОТЪ ВАРНЕНСКАТА И ПРЕСЛАВСКА МИТРОПОЛИЯ

Изводъ изъ No. 425 — за времето на Богослужението у бъл-
гарскитѣ въ Варна църкви предъ настѣпающитѣ свѣтли Хрис-
тови празници.

3.) На Великия Четвъртъкъ утрѣната съ маслосвѣщение,
ще се захване на 5¹/₂ часа, а литургията на 7¹/₂ часа.

4.) Четението на 12-тъ евангелия въ Великий четвъртъкъ
ще се почне на 6 часа вѣчертъя;

5.) Въ Великий Петъкъ четението на часоветѣ и вечернята
ще се захване на 8 часа преди пладнѣ;

6.) Въ великата сѣбота опѣлото ще се почне на 2 часа
подиръ срѣдъ нощъ;

7.) Въ недѣля Свѣтлото Христово Въскресение Богослу-
женнето ще се захване на 12 часа срѣдъ нощъ; вѣчерята (второ
въскресение) ще се захване на 9 часа преди пладнѣ. Народа и
Духовенството ще се съберѣтъ въ долната църква и оттамъ ще
отиде въ горната църква.

ОТЪ ВАРН. ГРАД. ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

№ 1560

Варна, 18 Мартъ 1892 г.

Извѣстява се на всички ония запасни долни чино-
ве отъ мохамеданско веросповѣдание, които предпочитатъ
да се откупятъ отъ стоеннето си въ запасъ на
армията и да не биватъ повече никого повиквани на
обучение, че се приема да заплатятъ на хазната 500 лева
откупъ; а ония които не заявятъ това си желанье
свсвременно и поискатъ да се откупятъ въ време по-
викваннето имъ за обучение, такива запасни мохаме-
дани ще плащатъ освѣнъ откупа 500 лева и воененъ
данькъ за времето, което имъ се слѣдва да стоятъ въ
запаса на армията

ОТЪ ВАРН. ГРАД. ОКОЛ УПРАВЛЕНИЕ

№ 1933

Варненското Градско Околнѣско Управление, като
извѣстява, че въ канцелярията му ся намира единъ
сребренъ часовникъ бѣлъ сребренъ ланцъ, който
презъ 1883 година е задържанъ за вещественно до-
казателство по едно углавно дѣло и който не се знае
кому принадлежи, приканва лицето, отъ което е билъ
взетъ, да ся яви въ расстояние на 60 дена отъ днесъ,
за да му ся предаде. — Въ противенъ случай часов-
ника ще ся продаде за полза на хазната.

г. Варна 16 мартъ 1892 г.

Произшествия станѣли презъ Февруарий мѣсець 1892
год. въ гр. Варна.

1) На 10 Февруарий нѣкой си Димитръ Костовъ,
времено живущъ въ Варна, открадналъ отъ дома на
Мехмедъ Ахмедовъ единъ дюшекъ и единъ юрганъ,
отъ стойностъ — осемъ лева.

2) На 18 срѣщу 19 сѣщий неизвѣстни крадци
счупили куфара у дюгена на Варненца Х. Панайотъ
Петровъ, влѣзли въ дюгена и открадали 12—13 л.

3) На 26 сѣщий, сутрѣнъта, съ е намѣрило въ
двора на църквата »Св. Атанасъ« едно новородено и
подхвърлено отъ неизвѣстни родители дѣте.

— Съ скръжно отъ 19-й Февруарий г. г., подъ No 1750, Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, като е забѣлѣвало, че въ нѣкой Окръжни Управления се употрѣблявало чървено мастило за подписи и за написване датитѣ и No No на исходящитѣ писма, предъ видъ на това, че чървеното мастило е прието да служи за поправки въ счетоводни книги и документи и понеже употрѣблението на такова мастило е било противъ духа на предписанието му отъ 28 Октомврий 1890 година, подъ No 10725, е предписало на г. г. Окръжнитѣ Управители и Софийскии Градоначалникъ да се распорѣдятъ щото въ подвѣдомственитѣ имъ учреждения да се употрѣблява за писание книжа, за подписи и резолюции и за поставяние дати и No No на входящитѣ и исходящитѣ писма само черно мастило. Моравото мастило може да се употрѣблява за резолюции и подписи, въ само ако то е отъ добро качество.

Министерството на Вжтрѣшнитѣ работи съ окръжното си предписание отъ 3 Мартъ г. г. подъ No. 2248 явява че всички турски ученици, софти, родени въ България, които слѣдъ отиванieto си въ Цариградъ на учение се завърнатъ съ турски паспорти, трѣба се да считатъ отъ нашитѣ власти за български подданници и трѣба да носятъ всичкитѣ тежоби, които това качество имъ налага, безъ да се обраца внимание на турскитѣ имъ паспорти.

Отъ Министерството на Финанситѣ.

О К Р Ж Ж Н О

№ 9258.

До господина Плъвенския окръженъ управитель въ гр. Плъвенъ. За свѣденіе до другитѣ г. г. окръжни управители и всичкитѣ пжтующи учители, окръжни постоянни комиссии, специалнитѣ чиновници по филоксерата и до управителитѣ на митницитѣ.

Господине Управителю,

Съ настоящето си идъ да обърнѣмъ сериозно вниманието ви по прилаганіе на закона отъ 1883 г. по филоксерата и инструкцията по сжщия предметъ, както и върху длъжноститѣ на специалнитѣ чиновници, които назначихъ по сервиза на сжщата зараза въ повѣренния вамъ окръгъ.

Не може да се откаже печалния фактъ, че най-опасния бичъ на лозята — филоксерната зараза, постоянно напрѣдва не само въ нашата страна нъ почти въ всичкитѣ чуждестранни държави, а особно въ сѣсѣднитѣ намъ, гдѣто присѣтствието ѝ е забѣлѣжево до сега. Това нейно распространение причинява неисчислими материялни загуби на населеніята, които се занимаватъ съ винодѣлнето. Сравнително, обаче, тѣзи загуби биватъ най-чувствителни и непоправими за онѣзи населенія отъ категорията на нашето, които се намиратъ въ възраждающата се епоха на земледѣлнето и като такива слѣдватъ еднообразно земледѣлческа система, основана на обработваніята на вѣколко извѣстни растения, така, че изчезванието на едно само отъ тѣхъ по една каквато и да е причина, предизвиква въ много случаи пропадането на цѣлата система, толкова повече, когато почвенитѣ и климатически условия не позволяватъ замѣстваніето му съ друго, както е въ дадения случай лозата за България.

Ето защо правителствата на просвѣтитѣ европейски държави, които сж заинтересовани по филоксерическия въпросъ, полагатъ извѣрѣдно голѣми усилия, взематъ всевъзможни мѣрки и правятъ немовѣрни материялни жъртви за да препятствуватъ и замедляватъ нашествието и распространението на упосто-

шителното насѣкомо, на което всѣка една направена крачка напредъ се тѣлкува съ огромни загуби и неописуеми бѣдствия, та по този начинъ да може да се запази за по дълго време една отъ най-важнитѣ и най-богати Южно-Европейски колтури — лозата, на която произведенията сж предметъ за поминѣкъ на многобройни населенія. Българското правителство не е останало назадъ въ туй отношение. То като е имало предъ видъ многото лоши слѣдствия, които влече подиръ себе си распространението на филоксерната зараза въобщо за населеніето на страната ни, се е старало и стрѣмилло чрезъ разни мѣрки, подобни на тѣзи взети и отъ другитѣ заинтересовани европейски държави за всевъзможното замедляване и ограничаваніе на този толкова опасенъ за винодѣлнето бичъ. За голѣмо съжаление обаче седмогодишната борба и практика дойде да ни научи, че нѣкои отъ най-важнитѣ и най-вещественитѣ пунктове на нашето законоположение по филоксерическата зараза, именно тѣзи отъ които се е очаквало най-голѣма и най-сериозна помощ по защитата на нашето лозарство отъ вредителното насѣкомо, не сж се изпълнявали по една или по други причини съ подобающата се строгостъ, и по този начинъ то е намѣрило стодна почва за вирѣние и распространение въ по-голѣмата частъ отъ лозята въ сѣверозападния край на Княжеството.

Повѣренното ми Министерство като е прямо натоварено съ вземаніето и прилаганіето на нуждитѣ мѣрки противъ филоксерната зараза въ страната, основано на нѣколко годишната практика отъ една страна и отъ друга, при постоянно си старание да предпази нашето лозарство отъ тази зараза, се е рѣшило да усили още по-вече организираната защита противъ нея. Извѣстно ви е, господине управителю, че чл. 4 отъ закона за филоксерната зараза гласи: „Всѣки стопанинъ или другъ нѣкой, който обработва или нагѣжда лозята, длъженъ е да извѣсти мѣстния кметъ щомъ забѣлѣжи, че нѣкое отъ лозята е наченало да изсъхва или страда отъ нѣкоя болѣсть.

„Това задължение се отнася и до стопани и арендатори на разсадници и градини, въ които има лозя.

„Кмета като получи това извѣстие, незабавно го съобщава на околинския началникъ или на окръжния управитель“.

Отъ духа на този членъ на закона най-ясно се разбира, че законодателя е възложилъ главно на самитѣ стопани на лози най-важната и най-първа работа, — даванието трѣвога за сжществуваніето на каквато и да е зараза на лозята и слѣдъ тѣхъ на общинскитѣ власти и тѣи нататѣкъ до най-висшитѣ компетентни власти. Наистина, въ повечето европейски страни сж сжществующитѣ законоположения по филоксерната зараза почиватъ върху сжщия принципъ, гѣи като стопанина или наемателя на едно лозе има най-голѣма възможностъ отъ всѣки други, най-напредъ да усѣти и забѣлѣжи появившата се аномалностъ по растителността му и естествено е, че ако той даде веднага гласностъ за това на кмета и послѣдния на по висшата инстиция отъ него появившата се болѣсть ще може въ най-кѣсо време да се изслѣдва, да се изучи и да се взематъ нуждитѣ мѣрки противъ нея, толкова повече, когато се касае за единъ извѣрѣдно опасенъ бичъ за лозята, като филоксерата, на които нашествието въ една лозарска страна влече подиръ себе си неописуеми бѣдствия за населеніето ѝ.

Отъ дълговременнитѣ наблюдения се е доказало, обаче, че този начинъ на дѣйствие — възлаганіето и предоставяніето на самитѣ стопани на лозя и на надлѣжнитѣ общински власти и дирението и откриваніето на филоксерната зараза въ една извѣстна лозарска мѣстностъ е отъ голѣма полза въ такива страни, гдѣто населеніето е развито, науката е проникнала въ

разнитѣ общественни слоеве и прямо заинтересувани-тѣ публични власти сѣ вниквали добръ въ духоветѣ на законоположенията по предмета и така се стараятъ за по-строгото имъ изпълнение и прилаганне въ дѣйстви-ствие, а не и въ такива поставени въ противоположни условия.

Отъ многобройнитѣ свѣдения, които повѣреното ми министерство има хода и развитието на филоксерната зараза въ страната ни, най-ясно се вижда, че тя се е распространявала най-много, между другитѣ естественни причини, на които отстранението е невъзможно, и поради ненавременното ѳ откриванне. — Нашитѣ стопани на лозя и прямо заинтересувани-тѣ общински власти не съобщаватъ о време за появяванието на бича; той се открива, повечето случайно, когато е взелъ голѣми размѣри, заразилъ сѣ стотини уврати лозя и прилаганието на дѣйствующитѣ мѣрки и распорѣждания за спираннето и ограничението му биватъ безсилни.

За отстранението на тази толкова важни причини за распространението и принасянието бича на лозята, ненавременното му откриванне, повѣреното ми Министерство е преобразувало съществуващата сервиза по филоксерната зараза; то е назначило още вѣколко специални чиновници въ тѣзи лозарски центрове, които сега граничатъ сѣ заразенитѣ мѣстности и върху които се изисква най-строгъ и компетентенъ надзоръ, отъ които Никола Тютюнджиевъ въ повѣреното вамъ окръжие.*)

Тѣзи чиновници освѣнъ другитѣ имъ обязанности, за които се говори по-долѣ, ще иматъ главно задачата да разслѣдватъ при пръвъ удобенъ случай, и по единъ опредѣленъ планъ, лозята въ повѣрениа вамъ окръгъ, така че да могатъ да се откриятъ и узнаятъ положителнитѣ граници и гвѣзда на злото, и за въ бѣдѣще то да може да се открива още въ самото начало, до като опустошенията му не сѣ взели голѣми размѣри и спираннето му не представлява голѣми мъчнотии и не изисква искореняванието на стотина уврати лозя.

Специалния чиновникъ ще бѣде при Плъвенската окр. постоянна комиссия, сѣ която ще се съвѣтува върху естеството на мѣрситѣ, които би трѣбвало да се взематъ, както спрямо заразенитѣ вече лозя, така също и спрямо други, въ които би се открила заразата, съгласно дѣйствующитѣ законоположения по предмета. — Въ туй отношение не само окръжната постоянна комиссия, нѣ и всичкитѣ други административни и полицейски власти трѣбва да му оказватъ най-голѣмо съдѣйствие и улеснение.

При това не трѣбва да предполагате, господине управителю, че сѣ назначението на специални чиновници по филоксерната сервиза се отмѣняватъ задълженията и наказанията, предвидени отъ дѣйствующитѣ законоположения по предмета спрямо стопанитѣ на лозя и другитѣ общински власти; напротивъ тѣ си оставатъ и за нацрѣдъ въ сила и нарушителитѣ ще бѣдѣтъ строго и примѣрно наказани, когато се докаже, че тѣ сѣ постѣпкитѣ си сѣ съдѣйствували за укриванието и преласянието на заразата. Тукъ се касае за запазванието и избавлението на една народна производителност и не трѣбва да се щади нищо, което би спомогнало въ туй отношение.

Друга една отъ причинитѣ за распространението на филоксерната зараза най-повече на далечни расстояния; е садението на нови лозя. Въпреки изричното предписание на параграфъ 15 на инструкцията по филоксерната зараза, испратена до г-да окръжнитѣ управители, сѣ окръжното предписание отъ 1884 No. 29034, който гласи: „всѣки който би поискалъ да по-

сади нови лозя на такива мѣста, които не сѣ далечъ отъ заразенитѣ мѣстности, той трѣбва по преди да се донита до постоянната комиссия при окръжния свѣтъ, за да прегледа тя, както растоаянието на мѣстото му отъ заразенитѣ лозя, така също и отъ самитѣ лозени прѣчки, които ще употрѣби за посаждане, Това трѣбва да се пазн, толкова повече, щото да не би по тоя начинъ, да се даде възможность да се распространява и застава филоксерната зараза въ тѣзи мѣстности, сѣ което би се нанесло само загуби на лозаритѣ, тѣи като тѣзи, по своята неопитность и незнание, немогатъ предвидѣ голѣмата злина, която би прозалила отъ това распространение“; много нови лозя сѣ садени и постоянно се садѣтъ въ най близкитѣ сѣ заразенитѣ лозя мѣстности, безъ да е упражняванъ какъвъ годѣ надзоръ върху това садение; по този начинъ се е способствувало и улеснявало распространението на филоксерната зараза и гвѣзда отъ нея сѣ констатирани презъ послѣдната есѣнъ на такива далѣчни расстояния отъ заразенитѣ лозарски пунктове, гдѣто пренасянието не би било възможно по другъ начинъ, освѣнъ сѣ лозени прѣчки, взети отъ заразени мѣстности и насадени въ здрави. Намирамъ за твърдѣ излишно да подкрѣпя тѣзи факти сѣ примѣри.

Ето защо, г не управителю, веднага слѣдъ получаванието на настоящето ми и съгласно горѣказания параграфъ на инструкцията ще издадете единъ приказъ, по силата на който да забранитѣ за въ бѣдѣще садението на нови лозя и поплъванието (подновяванието отъ части или пцѣло) на стари лозя, сѣ каквито и да сѣ прѣчки, въ повѣрениа ви вамъ окръгъ, безъ знанието и позволенieto на окръжната постоянна комиссия и специалния чиновникъ по филоксерната зараза при същата комиссия, като същевременно предупредите населението, че не само всѣко ново лозе или старо поплънено сѣ нови прѣчки ще бѣдѣтъ искоренявани, щомъ се докаже, че такива сѣ били посадени или поплънвани безъ разрѣшението на надлѣжнитѣ компетентни власти, нѣ и стопанитѣ на такива лозя ще бѣдѣтъ всѣкога най-строгъ и най-примѣрно наказвани, когато се уловятъ въ такова престѣпление.

Окрѣжната постоянна комиссия и специалния чиновникъ по филоксерната зараза при нея, каго имагъ предъ видѣ, кои мѣстности сѣ вече заразени, кои не, да ли мѣстото предназначено за лозе, по своето мѣстоположение относително заразенитѣ и здрави мѣстности, би способствувало за распространението на заразата и пр. ще даватъ надлѣжнитѣ упѣтвания и наставления на интересующитѣ се, какъ би трѣбвало да постѣпятъ въ извѣстни случаи. — Така че да може да се упражнява за въ бѣдѣще единъ по строгъ надзоръ върху мѣстопроехождението на прѣчкитѣ и да не се допуца по никакъвъ начинъ садението на нови лозя сѣ прѣчки, произхождице отъ заразени или съмнителни лозя. Въ кратѣ казано на лозевата прѣчка трѣбва да се гледа като на предметъ, който най-много служи за разнасянието на заразата.

Третята причина за распространението на заразата е движеннето на работницитѣ, които работятъ по лозята. Нѣма съмѣнне, че инструкцията по филоксерната зараза опредѣля много добръ начина на обработванието на заразенитѣ лозя и предвижда ефикасни дезинфекционни средства за работницитѣ, които работятъ въ заразенитѣ лозя, както и спрямо оръдията и пр., сѣ които тѣ си служатъ. Нѣ, за голѣмо съжаление, и на тѣзи предохранителни мѣрки, малко внимание се е обрѣщало, и даже нѣкой административни власти въ малко заразенитѣ още мѣстности, споредъ имѣющитѣ се тукъ свѣдѣния, гледатъ на тѣхъ сѣ недовѣрие.

Този начинъ на дѣйствие, слабото прилаганне на дезинфекционнитѣ средства спрямо работницитѣ и пр., неможе освѣнъ да оскорява нашествието на бича въ тия лозя и сѣ това да отнема и опустошава единъ отъ най-важнитѣ поминѣци за нашето население, което е вече захванало серпозно да чувствува ударитѣ му.

Вслѣдствие на туй умолявате се, г-не управителю, както

*) Двама такива чиновници сѣ назначени въ Вратчанский окръгъ и по единъ въ Ломский и Видинский.

вие, тъй и окръжната постоянна комиссия въ повѣрениа вамъ окръгъ да обърнете сериозно внимание върху §§ 1—13 на инструкцията, относително работниците и пр., като указвате същевременно всевъзможни улеснения и съдѣйствиа на специалния чиновникъ, които съ прямо натоварени за точното имъ изпълнение и прилагане въ дѣйствиа.

Независимо отъ това, повѣреното ми Министерство желае да се установи за въ бъдеще единъ по-строгъ надзоръ върху движението на работниците въ заразенитѣ мѣстности въ смисълъ да не се допускатъ по никакъвъ начинъ работници, които сж работили въ извѣстнитѣ вече заразени мѣстности въ повѣрениа вамъ окръгъ или други окръзи да преминаватъ въ здравитѣ, като урѣдите, заедно съ окръжната постоянна комиссия и специалния чиновникъ при нея, начина по който да става контролрането на тѣзи работници.

Подиръ туй за нужно считамъ да прибавя, господине управителю, че специалнитѣ чиновници по филуксерната зараза ще иматъ още задача:

1) да устроятъ и ръководятъ по единъ разсадникъ съ Американски лозя, гдѣто ще се правятъ опити относително тѣхното аклиматизирание и аранжирание на климата и почвата въ повѣрениа вамъ окръгъ; и въ случай, че си получаватъ удовлетворителни резултати, да се пристѣпи къмъ възобновенieto на опустошенитѣ вече лозя съ такива противостоящи на филуксерата прѣчки. — Сѣмена за тѣзи разсадници и потребнитѣ инструкции сж вече дадени на специалнитѣ чиновници и не остава друго, освѣнъ да имъ се оказва най-големо съдѣйствиа и отстъпни едно сгодно за цѣльта мѣсто, било държавно или общинско;

2) да издирватъ такива пясъчави мѣста, гдѣто мѣстнитѣ лозови прѣчки бихжъ вирѣjali, безъ никаква опасностъ за пропядание отъ филуксерическитѣ удари, и да ги препорѣчатъ на населението за садение нови лозя;

3) да избиратъ и препорѣчатъ на населението да сяди лозя на такива мѣста, които биха могли лесно да се заливатъ съ вода, така че въ случай, че се появи филуксерната зараза, да могатъ да я унищожаватъ съ наводнение на лозята;

4) да препорѣчватъ, като иматъ предъ видъ мѣстнитѣ условия, на опитни лозари, на които лозята сж вече опустошени отъ заразата, други нови култури, които бихжъ успѣшно замѣстили лозовата и

5) да изучатъ всички други въпроси имѣющи свързка съ филуксерическия.

Въ заключение ще кажеж, господине управителю, че съществуванieto и распространението на филуксерната зараза въ страната ни застрашава да съине и унищожитъ единъ отъ най-важнитѣ наши поминѣци, винодѣлнето, и че трѣбва да се обърне сериозно внимание за строгото изпълнение, както на съществуващитѣ вече законоположения и мѣрки по предмета, така и на тия препорѣчани съ настоящето ми, та съ туй да може за по дълго време да се подкрѣпи и запази една отъ най-важнитѣ мѣстни производителности.

София, 10 мартъ. 1892 година.

Министръ на Финанситѣ: **Г. Д. Начовичъ.**

Главенъ Секретаръ: **Ж. Н. Вълчевъ.**

Началникъ на Отдѣлението: **М. Георгиевъ.**

**Статистический бюлетинъ
за смъртността въ гр. Варна презъ Февруарий 1892 г.
По родъ и възраст**

Родъ	ВЪЗРАСТЪ.											Всичко		
	0—12 м.	1—2 г.	2—5	5—10	10—20	20—30	30—40	40—50	50—60	60—70	70—80		80—90	90—100
Мъжески . .	24	3	—	4	3	7	2	4	4	5	3	3	—	62
Женски	13	2	3	—	1	4	3	3	2	4	2	2	1	40
Всичко . .	37	5	3	4	4	11	5	7	6	9	5	5	1	102

По вѣроисповѣданіе

Родъ	Израелити	Мохамедане	Католици	Протестанти	Арменско-григорийци	Иранити	Отъ неизвѣстно вѣроисповѣданіе	Всичко
Мъжески	33	22	3	—	4	—	—	62
Женски	18	19	—	—	2	1	—	40
Всичко	51	41	3	—	6	1	—	102

По болѣсть

1) Mortus natus	1	15) Eclampsia infantum	2
2) Debilitas	20	16) Laringitis	1
3) Natus ante fermin	2	17) Pneumonia acuta	10
4) Athrepsia	2	18) Bronchitis	14
5) Marasmus senilis	15	19) Pneumonia chron	7
6) Mortus accidental	1	20) Pleuritis	4
7) Congelatio	1	21) Vitium cordis	1
8) Dyphtheritis	1	22) Insuffienr aorte	1
9) Dysenteria chron	1	23) Angina gangr	1
10) Cachexia palustra	1	24) Enteritis	3
11) Alcoholismus chron	1	25) Peritonitis	1
12) Tuberculosis pulmon	6	26) Nephritis	1
13) Osteo arthritis supor	1	27) Albuminuria	2
14) Meningitis	1	Всичко	102

А К Т Ъ.

Днесъ вторий Мартъ хляло осемстотинъ деведесетъ и втора година подписанитѣ: Спасъ Д. Спасовъ и Георги Новевъ, помощници на Варненский Градско-Общинский Кметъ и Мустафа Абдулрахмановъ, членъ на Варненский Общинский Съвѣтъ, въ присѣтствието на касперъ П. Яневъ, произведохме срочна ревизия върху операциитѣ за послѣдния за време отъ 1-й Февруарий до 1-й Мартъ т. г. и намѣрихме:

1-во) Указа се на лице въ кассата слѣдъ като се спаднаха израсходванитѣ сумми спорѣдъ документитѣ показанитѣ въ квантанционната книга постѣпления.

- а) Сребро 20002 лева
- б) Мѣдни 82 ст.

Всичко 20002—82 ст.

Двадесетъ хиляди и два лева и осемдесетъ и двѣ стотинки.

2-о) Суммитѣ по квантанционната книга и расходнитѣ документи, намѣрихме че сж записани въ кассовата и партидната книги вѣрно и по указанията въ правилника за счетоводството на Градскитѣ Общински Управления.

3-о) Освѣнъ горѣизложената наличностъ указа се въ кассата една сумма въ размѣръ на (10378 л. 66 ст.) десетъ хиляди деветстотинъ седемдесетъ и осемъ лева и шестдесетъ шестъ ст. оставени отъ разни лица въ депозитъ, а тѣй сжщо се намѣрихжъ на лице и записанитѣ въ депозитната книга вѣнци, а за повѣрнатитѣ презъ истеклий мѣсець намѣрихжъ се рѣдовни расписки.

Забѣлѣжка: Отъ показанитѣ въ акта наличностъ отъ общинскитѣ берни и приходи (20002—84) намѣриха се само 18027—75, а останалитѣ въ актове, смѣтки и други книжа отъ бирника Х. Дечо Василевъ, (глѣдай акта на ревизията отъ 2-й Януарий 1891 г.) а петстотинъ шестдесетъ и деветъ лева, четиридесетъ и седемъ ст. (569—47). Остатъка отъ израсходванитѣ за доставяние брашно въ време на стачката на хлѣбаритѣ въ Варна, която сумма има да се събира отъ хлѣбаритѣ, които работиха за смѣтка на Общината.

Кметски помощници { **Сп. Д. Спасовъ.**
Г. Новевъ.

Членъ на съвѣта: **Мустафа Абдулрахмановъ.**

Касперъ: **П. Яневъ.**